

 HARLEQUIN®

 JALOO LINE ROMAAN

*Tabbe-
kuninganna*

Amanda McCabe

Amanda McCabe
The Winter Queen
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis.

Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektor Inna Viires

© 2009 by Ammanda McCabe
© 2014 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M11280314
ISBN 978-9949-25-616-7

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Esimene peatükk

Detsember 1564

... meie suurim lootus on, et õukonnas olles saad sa aru, kui väga rumalad olid su teod, ja rõõmustad, et oled sellest sobimatust partiist õnnelikult vabanenud. Kuninganna on meie perekonnale suurt au osutanud, võttes Sind üheks oma õuepreiliks. Tema hiilgust teenides on Sul võimalus taastada oma maine ja meie perekonna hea nimi. Avastada, mis Sind tõeliselt õnnelikuks teeb. Ära vea alt ei teda ega ka meid.

Leedi Rosamund Ramsay kortsutas isa kirja oma kinnas-
tatud käes kokku ja naaldus kõikuva kandetooli patjadele.
Kui ainult saaks ka isa sõnad niisama lihtsalt mälust kaotada!
Kustutada mälust kõik, mis oli juhtunud pärast noid kauneid sooje suvepäevi. Oli see tõesti vaid mõni kuu tagasi?
Tundus, nagu oleks möödunud aastaid, pikki aastaid, mille jooksul oli ta oma üheksateistkümnest eluaastast palju vanemaks saanud, saanud vanaks naiseks, kes polnud kindel ei endas ega oma soovides.

Rosamund pistis kokku kortsutatud kirja tikanditega kaunistatud kotti ja väristas end, keris saabastes jalad tihedamalt ümber soojendaja, mis oli juba ammu jahtunud. Söed isegi ei hõõgunud enam. Ta mõtted rändasid Richardile, tunnetele, mida nad teineteisele olid avaldanud. Roheliste, õitsvate hekkide varjus salaja jagatud suudlustele. Noormees polnud teinud katsetki temaga kokku saada pärast seda, kui Rosamundi vanemad olid nad lahku ajanud.

Nüüd aga oli neiu kodusest Ramsay lossist ära kuningannat teenima saadetud. Kahtlemata olid ta vanemad veendunud, et suures sagivas õukonnas hajub neiu trots kiiresti nagu jonnival lapsel, kelle kätte anda sädelev iluasjake. Nad arvasid, et kuninganna Elizabethi* hoole all ja kõigi nende kaunite uute kleitidega, mis olid tütrele kaasa pandud, leiab Rosamund teise partii. Sellise, kellel on Ramsayde jaoks sobivam nimi ja varandus. Vanemad näisid arvavat, et noore daami jaoks pole mingit vahet, kas üks kaunis noormees või teine.

Nad ei tundnud teda üldse, pidasid arglikuks halliks hiirekeseks. Kuid tema võib olla lõvi, kui teab, mida tahab. Kui ainult teaks, mis see on...

Rosamund paotas kandetooli eesriideid, piiludes möödavuhisevat maastikku. Vanemate soov teda ära saata oli olnud nii meeleheitlik, et ta lähetati teele kohe, kui kuninganna kiri saabus, keset talve. Kitsa jäätunud tee äärtes olid luukere sarnased raagus puud, mis sirutasid

* Elizabeth I, Inglismaa ja Iirimaa kuninganna 1558–1603, viimane Tudorite soost monarh. Henry VIII ja Anne Boleyni tütar.

kondiseid oksi terashalli taeva poole. Praegu õnneks lund ei sadanud, kuid tee veeres olid valged mügarlikud hangevallid.

Külm, valusalt näpistav tuul vilises raagus puude vahel. Rosamundi saatjaskond – relvastatud vahimehed hobustel ja toatüdruk Jane pagasivankris – kõssitasid vaikselts oma keepides. Neiu polnud kuulnud sõnagi eelmisest õhtust saadik, kui nad ühes võõrastemajas peatusid, ja tõenäoliselt vaikiti nüüd seni, kuni lõpuks Londonisse jõutakse.

London. See näis lausa kujuteldamatu sihtkohana. Whitehalli palee* oma soojade kaminatega oli kindlasti unelm, nagu oli olnud ka too hubane võõrastemaja. Ainus reaalsus oli raputav, võnklev tee, pori, lõputu külm, mis lõikas ta karusnahkse äärisega keebist ja villasest kleidist läbi nagu salvrätist.

Rosamund tundis seda kõledust uudistades õõnsat üksindustunnet. Ta oli vanemateta ja koduta, kaotanud Richardi ja armastuse, mida ta arvas nende vahel olevat. Tal polnud kedagi ning peagi seisis tal ees uus algus kohas, millest ta teadis nii vähe. Kohas, kus ta ei tohtinud läbi kukkuda, sest kartis, et muidu ei lubataks teda enam iialgi koju tagasi.

Ta hingas sügavalt sisse jäist õhku, tundis, kuidas selle kosutav kargus ta selja sirgeks ja pea püsti ajas. Ta oli

* Whitehalli palee (Whitehall Palace) – Inglismaa monarhide peamine residents 1530–1698. Viimati nimetatud aastal hävis enamik sellest tulekahjus, v.a Banqueting Hall (ehitatud 1622). Oli enne hävimist Euroopa suurim kuningapalee, üle 1500 ruumi.

Ramsay ja Ramsayd juba läbi ei kuku! See suguvõsa oli üle elanud järjestikku viis Tudori monarhi ning pääsenud seni tervena, tiitli ja kena maaomandiga pealegi. Kindlasti suudab tema, Rosamund, teha läbi teenistuse kuninganna õukonnas, sattumata suurematesse sekeldustesse.

Võib-olla tuleb Richard talle varsti järele, tõestama oma armastust ta vastu. Neil oli vaja lihtsalt plaani, veenmaks Rosamundi vanemaid, et noormees on väärikas valik.

Rosamund kallutas end veidi kandetoolist välja, vaatas tahapoole, kus vanker kolinal järele tuli. Jane istus kohvrite ja kastide vahel ning näis rahutu ja näost hall. Nad olid võõrastemajast lahkunud juba tunde tagasi, ka Rosamund tajus liigestes kangust ja valu, kuigi lebas karusnahkadesse mässituna patjadel. Järsku end tüdinult ja isekana tundes andis ta vahimeeste kaptenile märku hetkeks peatuda.

Jane kiirustas teda kandetoolist välja aitama. „Mu leedi!” hüüatas ta, sekeldades Rosamundi valge villase keebi ja kinnastega. „Te olete läbi külmunud. Praegu pole küll aeg inimestel õues olla, selles pole mingit kahtlust!”

„Sul on õigus, Jane,” rahustas Rosamund. „Varsti oleme Londonis ja kindlasti ei ole kellelgi soojemat majapidamist ega rikkalikumat lauda kui kuningannal. Mõtle vaid – suured tuleasemed. Praeliha, vein ja maiustused. Puhtad voodiriided ja paksud kardinad.”

Jane ohkas. „Kui me ikka ellu jääme, et seda kõike näha, mu leedi. Talv on tõepoolest kohutav aeg. Ma ei mäleta külmemat talve kui tänavune.”

Rosamund jättis teenijatüdruku kandetoolis patju kohendama ja suundus teeäärssesse tihedasse metsa.